

Sygn. akt IV K 255/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Milena Juchniewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 05 grudnia 2017 r. oraz 12 kwietnia 2018 r. sprawy

S. M. (1)

s. Z. i D. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego, o to, że:

1. w dniu 6 grudnia 2015 roku w S. przy ul. (...) z mieszkania dokonał kradzieży laptopa marki S., słuchawek marki S., aparatu fotograficznego S., telefonu komórkowego marki S., bransolety wykonanej ze srebra, obrączki srebrnej z grawerem, ładowarki do telefonu, papierosa elektrycznego, odzieży oraz kary bankomatowej o łącznej wartości 1.060 zł, czym działał na szkodę R. K.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 278§ 5 w zw. z art. 11 § 2 kk

2. w dniu 06 grudnia 2015 roku w S. dokonała kradzieży pieniędzy w kwocie 570,58 zł poprzez dokonanie wypłaty pieniędzy z bankomatu przy ul. (...) godz. 06.31 w kwocie 50 zł, przy ul. (...) godz. 8.46 w kwocie 300 zł oraz godz. 08.48 w kwocie 50 zł oraz płatności w sklepie (...) godz. 08.58 w kwocie 30,40 przy użyciu karty bankomatowej oraz kodu PIN, w których posiadanie wszedł w sposób nielegalny z rachunku bankowego R. K. w banku (...), ponadto dokonał płatności za pomocą systemu paypass w sklepie (...) na łączną kwotę 119,18 zł oraz w lokalu (...) na łączną kwotę 21 zł, przy użyciu karty bankomatowej, w której posiadanie wszedł w sposób nielegalny z rachunku bankowego R. K. w banku (...) oraz w tym samym dniu w G. usiłował dokonać kradzieży pieniędzy poprzez usiłowanie dokonania wypłaty pieniędzy z bankomatu przy ul. (...) poprzez próbę wypłaty o godz. 12.27:19 kwoty 50 zł, o godz. 12.27. 36 kwoty 20 zł o godz. 12.27.57 kwoty 1000 zł przy użyciu karty bankomatowej i kodu PIN, w których to posiadanie wszedł w sposób nielegalny z rachunku bankowego R. K. w banku (...) czyniąc straty w łącznej wysokości 570,58 zł,

to jest o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

o r z e k a

I uznaje oskarżonego S. M. (1) za winnego tego, że w dniach od 06 do 07 grudnia 2015 r. w S. i G. działając w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem z mieszkania numer (...) przy ul. (...) w S. zabrał w celu przywłaszczenia należące do R. K. mienie ruchome w postaci laptopa marki S., słuchawek marki S., telefonu komórkowego marki S., aparatu fotograficznego, srebrnej bransolety, srebrnej obrączki, ładowarki do telefonu, papierosa elektrycznego, odzieży, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia przy pomocy powierzonej mu przez R. K. karty bankomatowej numer (...) wraz kodem PIN w bankomacie przy ul. (...) w S. pieniądze w kwocie 50 złotych, które wypłacił o godzinie 06.31.00, w kwocie 300 złotych, które wypłacił o godzinie 08.46.56, w kwocie 50 złotych, które wypłacił o godzinie 08.48.46 w bankomacie przy ul. (...) oraz poprzez dokonanie płatności w sklepie (...) na kwotę 30,40 zł o godzinie

08.58.00, to jest mienia o łącznej wartości 1.490,40 złotych oraz w usiłował dokonać zaboru pieniędzy poprzez ich wypłatę za pomocą ww. karty bankomatowej w bankomacie przy ul. (...) w S. w kwocie 500 zł o godzinie 08.44.31, w kwocie 500 zł o godzinie 08.45.21, w kwocie 400 zł o godzinie 08.46.09, w kwocie 200 zł o godzinie 08.48.07, w bankomacie przy ul. (...) w G. w kwocie 50 zł o godzinie 12:27:19, w kwocie 20 zł o godzinie 12:27:36, w kwocie 1.000 zł o godzinie 12:27:57 i w dniu 07 grudnia 2015 o godzinie 22.00.43 w bankomacie przy ul. (...) w G. w kwocie 250 zł, oraz poprzez próbę dokonania płatności w sklepie (...) przy użyciu ww. karty w dniu 06 grudnia 2015 r. o godzinie 08.58.46 na kwotę 12,50 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak środków na rachunku bankowym i przekroczenie dziennego limitu wypłat z karty oraz ostatecznie jej zatrzymania, czym działał na szkodę R. K., to jest czynu kwalifikowanego z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego S. M. (1) na rzecz R. K. kwotę 1.490 (jednego tysiąca czterystu dziewięćdziesięciu) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody;

III na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w tym wymierza mu opłatę od kary w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

IV zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz adw. M. Z. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 988,92 (dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu, na które to koszty składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 255/17

UZASADNIENIE

S. M. (1) od około drugiej połowy listopada 2015r. mieszkał u R. K. przy ul. (...) w S.. W nocy z 5 na 6 grudnia 2015r. obaj mężczyźni bawili się wspólnie w (...) lokalach: (...) oraz (...). R. K. miał wówczas przy sobie kartę bankomatową nr (...). Limit dzienny dla operacji bankomatowych, dokonywanych tą kartą wynosił 500 zł, zaś limit samej karty – 1 000 zł. R. K. za pomocą systemu paypass dokonał nią wtedy płatności na łączną kwotę 246, 42 zł. Kwota ta obejmowała między innymi zakupy w sklepie (...), za jakie zapłacił 119, 18 zł oraz płatności dokonane w ww. klubach (21 zł w (...) oraz 83 zł w (...)).

W jednym z lokali R. K. przekazał swoją kartę S. M. (1) oraz podał numer PIN do niej, polecając, by wypłacił pieniądze. Po tym fakcie nie zwrócił on jednak karty właścicielowi, a R. K. zapomniał o nią się upomnieć.

Wyżej wymienieni wraz z trzecim, poznanym na imprezie mężczyzną, wrócili do domu w dniu 6 grudnia 2015r. około godziny 4.00. nad ranem. Wszyscy znajdowali się pod wpływem alkoholu, a R. K. od razu położył się spać.

Dowód:

- zeznania R. K., k. 3, 7, 50, 204 – 205, 220,

S. M. (1) w czasie, gdy R. K. i wspomniany nowopoznany mężczyzna spali, oddalił się mieszkania, zabierając ze sobą należące do R. K. rzeczy w postaci: laptopa marki S., słuchawek marki S., telefonu komórkowego marki S., aparatu fotograficznego, srebrnej bransolety, srebrnej obrączki, ładowarki do telefonu, papierosa elektrycznego oraz odzieży - o łącznej wartości 1 060 zł.

Oprócz tego postanowił wykorzystać fakt posiadania karty bankomatowej R. K. oraz znajomości numeru PIN do niej i jeszcze w dniu 6 grudnia 2015r. o godzinie 06.31.00, w bankomacie przy ul. (...) w S. poza wiedzą oraz wbrew woli R. K., po uprzednim wpisaniu numeru PIN, z konta R. K. wypłacił pieniądze w kwocie 50 złotych.

Następnie tego samego dnia o godz. 8.44.31. oraz 8. 45.21. w bankomacie przy ul. (...) w S. dwukrotnie próbował wypłacić kwotę 500 zł, co jednak nie powiodło się z uwagi na wyczerpany limit na należącej do R. K. karcie. Niepowodzeniem zakończyła się także podjęta przez S. M. (1) próba wypłaty środków w wysokości 400 zł, jaka miała miejsce o godz. 8. 46.09., jak również wysokości 200 zł (o godzinie 08.48.07.). W pierwszym przypadku system odmówił wypłaty z powodu braku wystarczających środków na koncie R. K., a w drugim – wyczerpanego limitu. Ostatecznie S. M. (1) o godz. 08.48.46 udało się w tym bankomacie wypłacić 50 zł.

Natomiast o godz. 8.58.00. w jednym ze sklepów (...), mieszczącym się w S., w dalszym ciągu wykorzystując powierzona mu kartę, zapłacił za swoje zakupy, opiewające na kwotę 30, 40 zł. W tym samym sklepie o godzinie 8.58.46. zamierzał przedmiotową kartą zapłacić także kwotę 12, 50 zł, przy czym operacja ta z uwagi na brak środków już się nie powiodła.

Dowód:

- zeznania R. K., k. 3, 7, 204 – 205, 220,

- wykaz operacji, k. 18, 217,

Około godz. 9.00. rano R. K. zorientował się, że w mieszkaniu nie ma S. M. (1) i brakuje także ww. rzeczy.

Dowód:

- zeznania R. K., k. 3,

S. M. (1) tego samego dnia pojechał do G., gdzie w dalszym ciągu dysponując wspomnianą kartą bankomatową w bankomacie przy ul. (...) w godzinach: 12.27.19., 12.27.36. i 12.27.57. próbował bezskutecznie wypłacić pieniądze odpowiednio w kwotach: 50 zł, 20 zł i 1 000 zł. Również w tych przypadkach limit karty był już wyczerpany, a także środki na koncie R. K. - niewystarczające.

W dniu 7 grudnia 2015r. o godz. 22.00.43. w bankomacie przy ul. (...) w G. za pomocą karty R. K. ponowił próbę dokonania wypłaty środków w kwocie 250 zł. Tym razem było to niemożliwe z uwagi na wydaną dyspozycję jej zablokowania.

Dowód:

- zeznania R. K., k. 3, 7,

- wykaz operacji, k. 217.

W dniu 8 grudnia 2015r. R. K. zadzwonił do S. M. (1) w celu wyjaśnienia sytuacji. Ten ostatni potwierdził wtedy, że zabrał jego rzeczy, przeproszał go za to i obiecywał zwrócić mu jego własność po świętach Bożego Narodzenia. Rozmowę o tej treści R. K. prowadził z S. M. (2) także na portalu społecznościowym. S. M. (1) nie zwrócił ani pieniędzy ani zabranych przedmiotów z mieszkania R. K..

Dowód:

- zeznania R. K., k. 3, 204,

- wydruk wiadomości, k. 9,

W trakcie postępowania przygotowawczego S. M. (2) został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej następnie opinii sądowo – psychiatrycznej doszli do wniosku, że wyżej wymieniony nie cierpi na chorobę psychiczną ani na upośledzenie umysłowe. Rozpoznano u niego natomiast osobowość nieprawidłową, uzależnienie od hazardu oraz szkodliwe używanie alkoholu. W czasie zarzuconego mu czynu miał on

zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu, a również w czasie postępowania poczytalność S. M. nie budziła wątpliwości.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna, k. 165 – 174.

S. M. (1) ma obecnie skończone 30 lat. Jest kawalerem i ojcem jednego małoletniego dziecka. Posiada wykształcenie średnie, z wyuczonym zawodem kucharza. Według ostatnich danych pracował dorywczo, osiągając dochód w wysokości 1 200 zł miesięcznie. N jego utrzymaniu znajduje się konkubina i dziecko. Nie posiada majątku. W przeszłości był leczony psychiatrycznie oraz pięciokrotnie karany sądownie, w tym za czyny z art. 278 § 1 kk, 279 § 1 kk i 291 § 1 kk

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 117, 125,

- karta karna, k. 200,

- karta leczenia szpitalnego, k. 120.

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym S. M. (1) przyznał się jedynie do popełnienia pierwszego zarzuconego mu czynu. Nie przyznał się natomiast do wypłaty wyszczególnionych w zarzucie II. kwot, wskazując, że wypłacił jedynie 300 zł. Ponadto odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na zadane pytania.

Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom jedynie w zakresie, w jakim przyznał się do zaboru należącego do pokrzywdzonego, a wymienionego w zarzucie 1. mienia oraz wypłaty z konta R. K. środków w wysokości 300 zł, albowiem korespondują one z pozostałym, pozytywnie zweryfikowanym materiałem dowodowym w sprawie. Na prawdzie polegały także jego wyjaśnienia, w jakich nie przyznał się do dokonywania zakupów bez wiedzy oskarżonego w sklepie (...) na kwotę 119, 18 zł oraz w lokalu (...) na kwotę 21, 00 zł. Należy bowiem mieć na uwadze treść zeznań R. K., w świetle których wszystkie transakcje, polegające na płatności jego kartą bankomatową, a mające miejsce przed godziną 6. 30., były dokonane przez pokrzywdzonego lub za jego zgodą. Natomiast z przedłożonego przez bak (...) wykazu transakcji (k.18) wynika, że zarówno w sklepie (...) jak i w klubie (...), przedmiotową kartą wyszczególnione kwoty zapłacono dużo wcześniej, bo jeszcze przed godz. 3.00.

Niewiarygodne natomiast były jego wyjaśnienia, w których zaprzeczał on swojemu sprawstwu odnośnie zaboru oraz usiłowania zaboru pozostałych kwot z konta R. K., jak również późniejszym posłużeniem się kartą pokrzywdzonego w sklepie (...), tj. obciążenia konta pokrzywdzonego na kwotę 30, 40 zł oraz jego próby na kwotę 12, 50 zł. Przeczą im bowiem wiarygodne dowody w postaci zeznań R. K. oraz przedłożonych przez bank (...) wykazów operacji, w aspekcie których kwestia sprawstwa S. M. (1) odnośnie wymienionych operacji była oczywista i nie budziła żadnych wątpliwości. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stanowią jedynie konsekwencję przyjętej przez niego linii obrony, mającej na celu złagodzenia, czy też uniknięcie grożącej mu odpowiedzialności karnej.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd w głównej mierze oparł się na logicznych oraz co do zasady wewnętrznie spójnych zeznaniach pokrzywdzonego R. K., który opisał okoliczności, w jakich powierzył oskarżonemu swoją kartę bankomatową i zorientował się, że został okradziony. Na ich podstawie nie ulega wątpliwości, że S. M. (1) wszedł w posiadanie tej karty oraz numeru PIN do niej w sposób legalny, bo zgodny z wiedzą oraz wolą pokrzywdzonego, jednak poczynawszy od transakcji dokonanych w bankomacie przy ul. (...) w S., tj. od godz. 6.31.00. w dniu 6 grudnia 2015r. a skończywszy na próbie dokonania transakcji w dniu 7 grudnia 2015r. w bankomacie przy ul. (...) w G., posługiwał się nią w sposób zupełnie samowolny, bez zgody pokrzywdzonego uszczuplając środki znajdujące się na jego rachunku, czy też usiłując to zrobić. Zeznania pokrzywdzonego posłużyły także dla ustalenia opisu i wartości skradzionego z jego mieszkania mienia. Należało przy tym przyjąć pierwotnie podawana przez pokrzywdzonego wartość tego mienia, albowiem pokrzywdzony w żaden sposób nie udowodnił, poprzez przedłożenie stosownych

dokumentów, czy też w jakikolwiek inny sposób, by była ona wyższa, aniżeli zostało to przyjęte w zarzucie. Rozwiązanie takie jest korzystne dla oskarżonego i zgodne z zasadą, wyrażoną w art. 5 § 2 kpk.

Należy wskazać, że pokrzywdzony opowiedział jedynie o zaobserwowanych przez siebie okolicznościach i nie ma żadnych podstaw dla przyjęcia, aby zeznawał w sposób nieprawdziwy tym bardziej, iż nie był z oskarżonym skonfliktowany, a wręcz przeciwnie - łączyły go z nim dobre relacje, chciał mu pomóc w trudnej dla niego sytuacji życiowej, pozwalając mieszkać w swoim mieszkaniu. Nie miał w związku z tym żadnego powodu, aby zeznawać nieprawdę na niekorzyść oskarżonego. Na owe dobre relacje między oskarżonym a pokrzywdzonym wskazuje też treść ich korespondencji na portalu społecznościowym.

Pozostały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, a występujący w formie dokumentarnej należało uznać za wiarygodny, ponieważ nie budził żadnych zastrzeżeń Sądu natury faktycznej, bądź prawnej. W szczególności należy do niego zaliczyć dokumenty, dotyczące samego oskarżonego, tj. m. in. jego dotychczasowej karalności oraz opinię sądowo - psychiatryczną, której wywody Sąd już wcześniej uczynił częścią swoich rozważań. Została ona sporządzona przez biegłych posiadających wymagane kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jej sporządzenie było poprzedzone przeprowadzeniem odpowiednich badań, zaś wnioski w niej zawarte okazały się jasne i logiczne.

Istotnym dowodem, jaki należy w tym miejscu wskazać, były także sporządzone przez bank (...) wykazy transakcji (k. 18 i 217), na podstawie których można było ustalić dokładną godzinę i miejsce dokonywanych przedmiotową kartą bankomatową transakcji, jak również kwoty, na jakie owe operacje finansowe opiewały. Wykaz z dnia 3 kwietnia 2018r. pozwolił ponadto w sposób nie budzący wątpliwości rozstrzygnąć, które z tych transakcji doszły do skutku, a które nie, zaś w tym ostatnim przypadku – ustalić przyczyny tych niepowodzeń.

Przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy i bezprawność jego czynów Sąd uznał więc, że S. M. (1) w dniach od 06 do 07 grudnia 2015 r. w S. i G., działając w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem z mieszkania numer (...) przy ul. (...) w S. zabrał w celu przywłaszczenia należące do R. K. mienie ruchome w postaci laptopa marki S., słuchawek marki S., telefonu komórkowego marki S., aparatu fotograficznego, srebrnej bransolety, srebrnej obrączki, ładowarki do telefonu, papierosa elektrycznego, odzieży, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia przy pomocy powierzonej mu przez R. K. karty bankomatowej numer (...) wraz kodem PIN w bankomacie przy ul. (...) w S. pieniądze w kwocie 50 złotych, które wypłacił o godzinie 06.31.00, w kwocie 300 złotych, które wypłacił o godzinie 08.46.56, w kwocie 50 złotych, które wypłacił o godzinie 08.48.46 w bankomacie przy ul. (...) oraz poprzez dokonanie płatności w sklepie (...) na kwotę 30,40 zł o godzinie 08.58.00, to jest mienia o łącznej wartości 1.490,40 złotych oraz w usiłował dokonać zaboru pieniędzy poprzez ich wypłatę za pomocą ww. karty bankomatowej w bankomacie przy ul. (...) w S. w kwocie 500 zł o godzinie 08.44.31, w kwocie 500 zł o godzinie 08.45.21, w kwocie 400 zł o godzinie 08.46.09, w kwocie 200 zł o godzinie 08.48.07, w bankomacie przy ul. (...) w G. w kwocie 50 zł o godzinie 12:27:19, w kwocie 20 zł o godzinie 12:27:36, w kwocie 1.000 zł o godzinie 12:27:57 i w dniu 07 grudnia 2015 o godzinie 22.00.43 w bankomacie przy ul. (...) w G. w kwocie 250 zł, oraz poprzez próbę dokonania płatności w sklepie (...) przy użyciu ww. karty w dniu 06 grudnia 2015 r. o godzinie 08.58.46 na kwotę 12,50 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak środków na rachunku bankowym i przekroczenie dziennego limitu wypłat z karty oraz ostatecznie jej zatrzymania, czym działał na szkodę R. K., czym niewątpliwie wyczerpał znamiona czynu, kwalifikowanego z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

W tym miejscu Sąd wskazuje, że zaproponowana przez oskarżyciela publicznego kwalifikacja prawna i opis przypisanych S. M. (1) w zarzutach 1. i 2. zachowań nie były prawidłowe, albowiem zachowania te, zważywszy na jedność czasu i miejsca należało potraktować jako jeden czyn zabroniony, a zatem stosownie do wyrażonej w art. 11 kk zasady jedności czynu należało opisać je jako jedno przestępstwo i przyjąć jedną kwalifikację prawną tych zachowań. Ponadto, biorąc pod uwagę powyższe rozważania, prowadzące do wniosku, że nie sposób przyjąć, iż oskarżony w posiadanie karty bankomatowej wszedł nielegalnie, bowiem zarówno karta, jak i PIN do niej zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonego zostały mu przez tego ostatniego dobrowolnie przekazane, należało przyjąć, że zachowanie oskarżonego, polegające na wypłacaniu kwot z konta R. K., czy też dokonywaniu płatności jego kartą, wyczerpywały znamiona zwykłej kradzieży z art. 278 § 1 kk. Oskarżony, dysponując bowiem narzędziami,

umożliwiający mu dokonywanie tych transakcji, w posiadanie których jak już wspomniano, wszedł w legalny sposób, nie pokonywał żadnych zabezpieczeń, co jego zachowania kwalifikowałoby jako kradzież z włamaniem.

Ponadto z opisu przypisanych S. M. (1) zachowań należało wyeliminować operacje, dokonane przed godz. 06.31.00 w dniu 6 grudnia 2015r., albowiem wszelkie wcześniejsze płatności, jakie odnotowano tego dnia w historii rachunku R. K., jak wskazał sam pokrzywdzony, zostały zrealizowane zgodnie z jego wolą.

Kwalifikacja prawna i opis zarzucanego oskarżonemu czynu wymagały dodatkowo modyfikacji z uwagi na fakt, że jak wynika z treści ostatniego wykazu transakcji, przekazanego przez bank, będący wystawcą karty bankomatowej R. K., część z nich nie została zakończona powodzeniem z uwagi na wyczerpanie limitu dziennego wypłat z karty, brak środków na rachunku, czy też wreszcie jej zablokowanie w związku ze zgłoszeniem pokrzywdzonego. Działanie oskarżonego ograniczyło się zatem w tych przypadkach do stadium usiłowania, jednak nie tego, o jakim mowa w art. 13 § 1 kk (usiłowanie udolne), ale określonego w art. 13 § 2 kk usiłowania nieudolnego. Określona bowiem w art. 13 § 2 kk sytuacja, polega na tym, że dokonanie w ogóle jest niemożliwe z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do dokonania na nim zamierzonego przestępstwa albo użycie środka nie nadającego się do wywołania zamierzonego skutku.

Przedmiotowy czyn został popełniony przez oskarżonego w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru, a zatem spełniał przesłanki określonego w art. 12 kk czynu ciągłego, co również znalazło swoje odzwierciedlenie w opisie oraz kwalifikacji tego czynu.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanego czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżony miał niczym nie ograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, tym bardziej, że jako osoba wielokrotnie kara za przestępstwa, w tym też przeciwko mieniu zdawał sobie w pełni sprawę z konsekwencji, jakimi grozi dokonanie przestępstwa kradzieży. Nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu oskarżonego, zaś społeczna szkodliwość jego zachowania jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w jego działaniu, godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest mienie, rozmiar wyrządzonej szkody.

Przy wymiarze kary za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo Sąd wziął pod uwagę nie tylko stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, ale i jego motywację oraz sposób zachowania zarówno w czasie jego dokonywania, jak i po jego popełnieniu, gdy nie naprawił w żadnym zakresie spowodowanej szkody mimo, że zapewniał o tym pokrzywdzonego. Sąd uwzględnił również stopień zawinienia oskarżonego.

Zdaniem Sądu okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonego było to, że nadużył on zaufania pokrzywdzonego, który przyjął go do własnego mieszkania, ufał mu, czego wyrazem było choćby przekazanie mu karty bankomatowej wraz z kodem PIN. Na jego niekorzyść działał także fakt uprzedniej karalności i to za przestępstwa podobne, za które odbywał karę pozbawienia wolności. Świadczy to o tym, że jest on osobą nad wyraz zdemoralizowaną, za nic mającą obowiązujący porządek prawny.

Z kolei na korzyść oskarżonego przy miarkowaniu kary miało znaczenie to, że przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów, chociaż tylko częściowo. Sąd miał także na względzie to, że część zachowań składających się na przypisany mu czyn była tylko w fazie usiłowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd stwierdził, iż kara 10 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do wagi przypisanego oskarżonemu czynu, stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego działań. W ocenie Sądu kara taka spełni wszelkie cele przed nią stawiane, to jest przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej. Mianowicie kara ta winna być nauką dla oskarżonego, uświadamiając mu naganność jego postępowania i nieopłacalność popełniania przestępstw. Kara ta będzie działać także w zakresie prewencji ogólnej odstrasząc inne osoby od popełniania przestępstw, szczególnie tak uciążliwych jak te przypisane oskarżonemu. Spełni ona także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości, co istotne jest zwłaszcza w przypadku pokrzywdzonego.

Należy w tym miejscu wskazać, że orzeczona wobec S. M. (1) kara pozbawienia wolności nie jest nadto surowa, gdyż Sąd mógł wymierzyć mu nawet karę 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, zobowiązany był zasądzić na jego rzecz od oskarżonego kwotę 1.490 złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody, co nastąpiło w punkcie II wyroku zgodnie z art. 46 § 1 kk. Kwota ta odpowiada wartości skradzionych rzeczy ruchomych z mieszkania pokrzywdzonego oraz środków pieniężnych, którego zaboru dokonał oskarżony przy pomocy karty bankomatowej.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, obciążając nimi S. M. (1), co uwzględnia fakt, że jest on osobą młodą i zdolną do pracy, a zatem będzie w stanie osiągnąć stosowne dochody, aby uregulować te należności.

Ponadto na podstawie przepisu art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.), Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. wynagrodzenie z tytułu udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym pomocy prawnej w wysokości 988,92 złotych, na które składa się opłata za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług z uwzględnieniem liczby terminów rozprawy, na których stawiał się także obrońca.